Advent - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 27/11/2011 - 09:00

Is 63,16b-17.19; 64,2b-7
1 Co 1,3-9
Mc 13,33-37

Comença Advent...!!!Això ens obre el cor! Hem encès la primera llàntia de la "corona"! Advent és una època amable: tenim davant nostre (ens "advé") la pau, la "santa i plàcida nit", lacalidesa del Nadal. Per altra banda, l'Advent és curt i tenim l'esperança que enguany el Senyor ens ajudarà a "convertir-nos", com demana el Profeta.**1. Esperem? De debò que encara esperem "alguna cosa"!?**Davant la catedral de Barcelona, la fira Sta. Llúcia. Arreu de les nostres terres, paradetes figuretes, molsa i suro... nens i nenes, pares... La TV ja fa dies que ha començat els seus anuncis amables, prometent "caliu", "felicitat", cava, torrons... joguines, reis... Anuncis ambigus (és allò que deia St. Ignasi de la "cua serpentina"), propostes a l'hora bones i barrejades amb el desig de negoci de la "societat de consum", mentre en el món i entre nosaltres tants ho passen magre!(i ben segur, entre alguns que escolteu o llegiu aquestes paraules...!).Què esperem que ens "advingui" en aquest "Advent"? Esperem que ens "advingui" un Nadal cordial i familiar, esperem reunir o retrobar la família (O potser, sabem que justament això és el que enyorarem aquest Nadal, ai las!). Esperem un bon sopar o dinar de Nadal i de St. Esteve, esperem l'afecte que hi ha darrera els regals que em faran i que farem. Esperem una mica de pau al cor, sentir-nos a prop de l'Infant Jesús, sentir el seu caliu en la pregària i el silenci. I per això ens prometem fer una mica més de pregària, ens prometem posar silencis enmig de l'aldarull de les festes, perquè Jesús es troba en el silenci d'una nit "santa i plàcida".**2. El millor que tenim els cristians: l'esperança**El poeta francès Charles Peguy posava en llavis de Déu en un dels seus escrits: "La Fe a mi noem sorprèn... La Caritat a mi no em sorprèn... Però l'Esperança, això sí que m'admira... Que aquests pobres infants vegin com va tot això i que creguin que demà serà millor. És sorprenent i és realment la meravella més gran de la nostra gràcia..." I afegeix (ara cito de memòria): "No són la Fe i la Caritat el pare i la mare que arrosseguen la filla Esperança; és l'Esperança que arrossega la Fe i la Caritat".En aquest mateix sentit, un amic agnòstic comentava un dia en un grupet cristià: "l'admirabledels cristians és que continueu esperant, malgrat les experiències de frustració: per vosaltres, Advent i Nadal són senyals d'esperança, que la Vida triomfa. És admirable i fa enveja".**3. Avui Jesús ens diu: "Vetlleu! Que no se us robin l'esperança!"**"Vigileu" (hom ho fa a l'Aeroport, al Metro... que no li robin la maleta, la bossa...). La vida de cada dia, la rutina, l'aire que respirem ens va robant els nostres "tresors"...Advent vol ressuscitar la nostra esperança. (I mira que avui el món la necessita més que mai...!). La primera Comunitat Cristiana prou que sabia que l'esperança és un difícil equilibri (una dialèctica) entre tres punts: a) el "ja sí", el Regne ja ha arribat; b) l' "encara no", i per tant ens cal estar a punt, vetllant; c) el "Regne és enmig vostre..., mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la plena manifestació de Jesucrist el nostre Salvador"!**4. I de l'evangeli de avui, què en diem?**Alerta! vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment [...] Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan arribarà l'amo de la casa [...]. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: vetlleu!". Tot i servir-se d'un estil apocalíptic, Marc vol deixar clares dues coses:En primer lloc: cal continuar el compromís de viure i lluitar, d'anunciar la "bona nova" (especialment als qui reben ben poques "bones notícies"!). Cadascú té una feina a fer pel Món nou de Déu: que no oblidi aquella lúcida dita: "sense mi deixarà de fer-se aquesta tasca!".En segon lloc: vol indicar als qui tenen el perill d'aburgesar-se, "mentre esperem l'acomplimentde la nostra esperança...", quan veuen que s'ajorna l'arribada del Regne. Als qui cansats d'esperar s'instal·len en el món vell, Marc els fa notar que hi ha prou "signes" de la seva arribada: el món vell ja ha començat a autoaniquilar-se.**5. En concret: perquè hem de vetllar avui en el 2011?**Fem-ne un petit llistat, que cadascú haurà ampliar mirant-se a ell mateix, al seu entorn, almón. - Que Déu regni en mi, tan ple com estic d'adoració a d'altres déus. - Que regni en el món nostre familiar, proper, en les situacions que tinc a la vora.- Que el seu Misteri ens combregui, que ens divinitzi i ens ompli de la Pau i la Justícia que elFill ens ve a regalar.- Que advinguin la llum i saviesa del Regne, que inspirin enmig d'aquesta crisi globalitzada quesempre paguen els "febles". - Que la llum i saviesa de la "santa i plàcida nit" inspiri els nostres polítics, financers...societat civil... Que no siguin altres llums i altres veritats les inspiradores.- I que a mi, des del meu racó, em sigui donat que posi aquesta llum i saviesa del Regne allà on puc incidir (ni que sigui molt poc) en la societat.- ...**6. I si féssim "deures" d'Advent?**Ves a saber! Sempre va bé recordar els nostres temps d'Escola...!Per això se m'acut proposar uns "deures d'advent". Com que tots som uns bons alumnes i comencem el nou curs "litúrgic" plens de bons propòsits, segur que els complirem. Deures a fer al matí (en aixecar-nos, en sortir de casa...), al migdia i al final de la jornada. Es tractaria de cercar i descobrir en el nostre dia a dia: - "signes d'esperança" (goig, llum, somriures... que descobrim al nostre entorn, que nosaltres mateixos fem...)- moments en què els "darrers" passen a "primers", en què els que no compten, resulta que són"tinguts en compte". Això sí que és Nadal ja "advingut"!En encendre el ciri de la corona d'Advent, cada setmana, hi posarem també les llumenetes que hem descobert fent els nostres deures.

ETIQUETES
ESPERANÇA VETLLA